

VERGETEN VERHALEN. 20 jaar geleden stond een piepjonge Imke Courtois met Rapide Wezemaal in de Champions League: "Ons boerenploegske mocht plots het vliegtuig op naar Kroatië"

Wezemaal / Sint-Truiden - Op 20 juli 2004 rolde de bal op het veld van Rapide Wezemaal. De dames, die enkele weken voordien voor de eerste keer de titel in eerste klasse vierden, wandelen het veld op. Niet voor een zoveelste partij tegen Eendracht Aalst of Anderlecht, maar wel tegen Masinac Classic Nis, dat jaar kampioen van Servië-Montenegro. Het is de eerste wedstrijd in Groep 5 van de UEFA Women's Cup – zeg maar de voorloper van de Champions League voor dames. Dit is het verhaal over hoe het bescheiden Rapide Wezemaal vier jaar op rij Europees voetbal afdwong. Langs illegale puffers, kapotte liften en de vrouwelijke Ronaldinho.

Nadat Eendracht Aalst jarenlang de competitie domineerde, nam het, met alle respect, bescheiden Rapide Wezemaal in het seizoen 2003-2004 het stokje over. Het verloor niet, scoorde 161 keer en de tegentreffers waren bovendien op twee handen te tellen. "Naast Standard was Wezemaal toen dé topclub van België", klinkt het bij Karen Meeus, samen met Kristel Verelst nog altijd de topscorer van Wezemaal op Europees niveau met tien treffers. "Met een mix van ervaren sterspeelsters en eigen jeugd. Wij trainden met de beloften op de ene kant van het veld, zij op de andere. Elk jaar mochten er drie à vier speelsters gaan testen. En het ging er best professioneel aan toe: we trainden vier keer per week en elk jaar in augustus gingen we op hoogtestage naar Oostenrijk. We werkten echt hard. Het was de bezieling van toenmalig voorzitter Fernand Mertens. Aan hem hebben we zoveel te danken. "

Historische resultaten

"Die overstap was echt spannend om te maken", herinnert Imke Courtois zich nog. "Ik verstopte mij zelfs een beetje, ik wilde bij mijn vriendinnen bij de beloften blijven (lacht). Maar toen kwam de coach naar onze coach en riep hij de namen af: 'Karen (Meeus, red.) en Imke, jullie mogen naar de A-kern'. Spannend, maar dat was echt een heel leuke groep – en eentje die ook resultaten haalde."

Resultaten die ervoor zorgden dat de club mocht deelnemen aan de vierde editie van de UEFA Women's Cup, zeg maar de voorloper van de Champions League voor dames. En Rapide Wezemaal had toen de honneurs om zelf het toernooi te organiseren "Dat was toen nog een heel gedoe met de UEFA", weet Louis Van Geel, bestuurslid van Rapide Wezemaal nog. "Het was de eerste keer dat we zoiets organiseerden, en daar kwam wel wat bij kijken. Het was bijvoorbeeld wat zoeken om iedereen in dezelfde broek en polo naar een match te laten afzakken."

Een beetje als een EK

Imke Courtois: "Hoe die matches verliepen? Ik was 16 en mocht in de tweede match tegen de Schotse ploeg (Hibernian Edinburgh, red.) invallen. Da's al dat ik nog weet. Geen idee hoe die matches verliepen – je moest er op dat moment bij zijn, anders had je het gemist. Er waren ook amper matchverslagen. Als een Belgische damesploeg nu Champions League zou spelen, gaat daar, terecht, veel aandacht naar. Toen niet." "Hoe die matches verliepen? Ik was 16 en mocht in de tweede match tegen de Schotse ploeg invallen. Da's al dat ik nog weet. Geen idee hoe die matches verliepen"

"Maar ik herinner me wel die sfeer nog – een week lang kwamen die ploegen (Masinac Classic Nis, het Schotse Hibernian Edinburgh en het Kroatische Maksimir, red.) bij ons, en die verbleven op afzondering in de kloosterschool van Aarschot. Het voelde een beetje als een EK – een kort toernooi, maar heel los – wij gingen echt met die ploegen verbroederen."

En sportief? Tegen Nis (1-4) en Hibernian Edinburgh (2-3) moesten de dames de duimen leggen. Maar ze konden toch met opgeheven hoofd het toernooi verlaten. Maksimir werd met 2-0 over de knie gelegd. Al was het volgens één van de matchverslagen die we op de krochten van het internet terugvonden een "typisch einde-toernooiwedstrijd waar niets op het spel stond".

Karen Meeus: "Daarna was het een groot feest, tot het begon te onweren (lacht). Ik heb toen wel mijn truitje gewisseld met één van de Schotse speelsters. Dat waren toen echt van die lompe, veel te grote truitjes."

Positieve puffers

Het jaar erop, we schrijven seizoen 2005-2006, mocht Wezemaal opnieuw Europees aan de bak – ditmaal op verplaatsing naar het Nederlandse Zeist. Van Geel: "Heel dat dorp stond toen rond het veld. Vrouwenvoetbal stond daar toen al enkele stappen verder dan in België."

Courtois: "Ergens was het spijtig dat het in Nederland was. Dan mochten we eens naar het buitenland, stapten we gewoon de bus op naar Nederland... Precies op verplaatsing naar Anderlecht of Standard (lacht). En het begon niet al te best: één van onze speelsters testte positief... omdat ze haar puffer tegen de astma niet had aangegeven. "

Kogelgaten in de muur

Het was in 2007-2008 dat Wezemaal zich in de geschiedenisboeken van het Belgisch vrouwenvoetbal werkte. Meeus: "De qualifiers in Kroatië waren echt spectaculair. Een boerenploegske als Wezemaal mocht het vliegtuig op, als echte profs! Da's heel cru gezegd, maar zo voelde het echt wel. Nu, we kwamen wel niet in het chicste hotel terecht." "De qualifiers in Kroatië waren echt spectaculair. Een boerenploegske als Wezemaal mocht het vliegtuig op, als echte profs!" Dat laatste is een understatement. Courtois: "Er zaten nog kogelgaten in de muur uit de oorlog, de lift zat te pas én te onpas vast en bij het eten was het hopen dat je geen voedselvergiftiging opliep. Maar dat maakte ons allemaal niet uit: de sfeer die daar hing, was onbeschrijfelijk. We aten met alle

ploegen samen, zaten na matches allemaal beneden bij elkaar en we vonden daar wat instrumenten en we hebben daar goed gezongen. Zalig gevoel. Daar zijn nog mooie foto's van." Een verbroederingssessie in Kroatië met Imke Courtois achter de drums en Karen Meeus helemaal rechts: "De sfeer was niet normaal in Kroatië: we aten met alle ploegen samen, zaten na matches allemaal beneden bij elkaar en we vonden daar wat instrumenten en we hebben daar goed gezongen, met alle ploegen samen."

In Kroatië eindigde Wezemaal eerste in de qualifiers, en dus mocht het zich opmaken voor de groepsfase van de Women's Cup, die doorging in Bierbeek. Daar bleef het sprookje van rood-wit verder duren. Everton werd vakkundig opzijgezet en tegen de Duitse topclub FFC Frankfurt, die later nog het toernooi op hun naam zouden zetten, speelden Meeus en co. knap gelijk. Allemaal goed voor een ticketje voor de kwartfinale tegen Umeå IK, op dat moment een absolute topclub met kleppers als Marta (oftewel de vrouwelijke Ronaldinho) en Lisa Dahlqvist, die later nog voor PSG zou spelen. "Vergelijk het met Sint-Truiden tegen Real Madrid in het mannenvoetbal", zou middenvelder Annelies Timmermans het op dat moment verwoorden in Het Nieuwsblad.

Meeus: "Dat is de enige wedstrijd die ik mij nog levendig kan herinneren. We speelden op Stayen voor meer dan 2.000 supporters. Daar kregen we echt een wow-gevoel. Niet alleen van de omkadering – maar ook van de speelsters die tegenover ons op het veld stonden."

In Sint-Truiden werd het 0-4. Voor de terugmatch naar Zweden werden de dames financieel ondersteund door minister van Sport Bert Anciaux en de gemeente Rotselaar. Maar het mocht niet baten: op Umeå werd het 6-0 en het Europees avontuur zat erop.

Verhuis naar STVV

Het zou het laatste Europese wapenfeit zijn van Rapide Wezemaal. In 2008 trok de club naar STVV om onder auspiciën van Roland Duchâtelet meer budget vrij te maken voor de ploeg. "Langs de ene kant was dat cool dat we gingen professionaliseren, maar langs de andere kant verloren we ons eigenste Wezemaal", besluit Meeus, die nog een jaartje meeging. Enkele jaren later zou het project stopgezet worden, om financiële redenen.

Courtois: "Ik kan alleen maar heel tevreden terugblikken op mijn periode bij Wezemaal. In tegenstelling tot de jongens hadden wij niet de droom om Europees te spelen, want dat bestond niet toen wij begonnen. En toch heb ik dat allemaal mogen meemaken, met de club waar het voor mij allemaal begon, in echt pure voetbalomstandigheden. Wat een periode."

Met dank aan het Nieuwsblad; reporter Dries Van Thielen ; Imke Courtois